
Israël in het boek Hosea

Index

1. Inleiding

2. Hosea's huwelijk en kinderen

3. Hosea als Schriftprofeet

4. Periode van optreden

5. De hoofdpersonen

Israël
Juda
Assyrië
Egypte

6. De aanklacht

Hoererij
Het volk en de leiders

7. Gods reactie

Oproep tot bekering
Wat moet ik met jullie beginnen?
Een strafmaatregel

8. Een verwarrende volgorde

9. Israëls bekering

Vooruitblik naar de tijd van herstel
Hoofdstuk 5:15-6:3
Hoofdstuk 14:4-8
Hoofdstuk 2:13-22
Visualisatie Hosea 2:13-22

10. Om over door te praten

Zonde is hoererij
God haat de zonde
Afglijden en terugkomen
Vermaning
Het erkennen van zonde is het begin van de weg terug naar God
Gods pedagogiek en onze pedagogiek
God kan mensen veranderen
Het gebed voor Israëls bekering
De vrucht van bekering
Lofprijzing

1. Inleiding

Hosea is de laatste profeet geweest in het 10-stammenrijk, het koninkrijk Israël. In het bijbelboek Hosea vinden we de woorden opgetekend die hij namens de Heere aan zijn volksgenoten heeft gebracht. Zoals wel vaker voorkomt bij de profetische boeken, zijn deze woorden mogelijk (deels) later opgeschreven en wellicht ook (deels) redactioneel bewerkt.

Hieronder wat informatie over Hosea en zijn tijd.

2. Hosea's huwelijk en kinderen

We weten weinig tot niets over de afkomst van Hosea, maar wonderlijk genoeg wel een aantal dingen over zijn huwelijksleven.

Hosea moest niet alleen Gods boodschap doorgeven, maar ook Gods karakter uitbeelden in zijn persoonlijke leven. Hij moest in verdriet en lijden onderwezen worden, zodat hij door zijn eigen verdriet heen het verdriet van God zou leren kennen. De Heere koos hiervoor zijn huwelijksleven uit. In hoofdstuk 1 en 3 van het boek Hosea kunnen we hierover meer lezen.

Hosea moet trouwen met een hoer, Gomer, en krijgt bij haar drie kinderen. Door de verdrietige ervaring met Gomer werden Hosea's ogen geopend voor het verdriet wat God had over Zijn volk. Na de geboorte van het derde kind liep Gomer bij Hosea weg. Uit hoofdstuk 3 kunnen we afleiden dat Hosea haar waarschijnlijk terugkoopt.

De namen die Hosea zijn kinderen moet geven drukken Gods handelen met Zijn volk uit.

- Jizreël = God zal de bloedschuld van Jizreël bezoeken aan het huis van Jehu en een einde maken aan het koninkrijk van het huis van Israël.
- Lo-Ruchama = God zal Zichzelf niet meer ontfermen over Israël (geen ontferming).
- Lo-Ammi = God zegt dat Israël Zijn volk niet meer is (niet-Mijn-volk).

In de namen van Hosea's kinderen herkennen we perioden uit de nationale geschiedenis van het volk Israël.

- Jizreël wijst ons op het naderende oordeel van God. De naam betekent zowel 'Ik zal verstrooien' als 'Ik zal zaaien'. Eerst zal God verstrooien (1:4), maar eens – bij Israëls herstel – zal Hij ook weer zaaien (1:11, 2:22).
- Lo-Ruchama wijst ons op het feit dat God geen ontferming meer heeft met Zijn volk. Hij zal het niet redden uit de handen van de vijanden die het oordeel zullen uitvoeren.
- Lo-Ammi wijst ons op de situatie die daarop volgt; de band tussen God en Zijn volk lijkt te zijn doorgesneden; ze zijn 'niet-Mijn-volk'.
- Zoals uiteindelijk het huwelijk van Hosea ('God redt') en Gomer ('de volmaakte') – naar alle waarschijnlijkheid – goed is gekomen, zal ook eens het volk Israël hersteld worden en tot haar doel komen (2:22).

3. Hosea als Schriftprofeet

Hosea was een tijdgenoot van Micha en Jesaja (vgl. Jes.1:1), die beiden overigens profeteerden tegen Juda. Hosea profeteerde in de eerste plaats tegen Israël, hoewel hij ook spreekt over Juda.

Qua omvang behoort het boek Hosea tot de kleine profeten, maar zijn 'diensttijd' is echter langer dan die van de meeste van hen. Zoals Jeremia de laatste profeet was voor Juda, is Hosea dat voor Israël.

Voor de ballingschap	Tijdens de ballingschap	Na de ballingschap
<i>Schriftprofeten van Israël</i>	<i>Schriftprofeten van Israël</i>	<i>Schriftprofeten van Israël</i>
1. Jona	Geen	Geen
2. Amos		
3. Hosea		
<i>Schriftprofeten van Juda</i>	<i>Schriftprofeten van Juda</i>	<i>Schriftprofeten van Juda</i>
1. Obadja	1. Ezechiël	1. Haggai
2. Joël	2. Daniël	2. Zacharia
3. Jesaja		3. Maleachi
4. Micha		
5. Nahum		
6. Habakuk		
7. Zefanja		
8. Jeremia		

4. Periode van optreden

Een duik in het verleden van Israël levert het volgende overzicht op.

	10-stammenrijk		2-stammenrijk	
	Profeten	Koningen	Koningen	Profeten
800				Joël 810-750
790		Jerobeam II 781-753		
780				
770				
760	Jona, Amos			Uzzia (= Azaria) 767-740
750	Hosea Min. 753-716			Micha 742-687
740		Zacharia 753-752		Jesaja 742-700
730		Sallum 752	Jotam 740-732	
720		Menahem 752-742	Achaz 732-716	722 Samaria veroverd door Assyriërs. Deportatie 10 stammen. Israël schatplichtig aan Assyrië
710		Pekahia 742-740	Hizkia 716-687	701 Belegering van Jeruzalem door Sanherib
700		Pekah 740-732 Hosea 731-722		669 Egypte onderworpen door en schatplichtig aan Assyrië
				Nahum 664-612
				650 Egypte onafhankelijk
				Zefanja 640
				626 Babel onafhankelijk
				612 Babyloniërs en Meden veroveren Ninevé.
				Habakuk 605
				609 Egypte komt Assyrië te hulp tegen Babel.
				609 Einde Assyrische rijk.
				Obadja 587
				605 Babel verslaat Egypte
				Jeremia 621-580
				587 Val van Jeruzalem Laatste wegvoering 2 stammen naar Babel.

Het is vrij zeker dat Hosea's 'diensttijd' gestart is na het optreden van Jona en Amos, dus na 760. Maar over hoe lang hij profeet is geweest, verschillen de handboeken van mening. Gangbare jaartallen zijn: 750-722 (28 jaren), 755-732 (23 jaren) en 750-725 (25 jaren).

Als we voor het bepalen van Hosea's diensttijd uitgaan van 1:1, dan komen we op een periode van minimaal 38 jaren.

Hosea ontvangt het woord van de Heere namelijk ten tijde van Uzzia (Azaria), Jotam, Achaz en Hiskia (alle vier koningen van Juda) en in de dagen van Jerobeam II (koning van Israël).

Als we rekenen van het laatste jaar van Jerobeam II tot in het eerste jaar van Hizkia, komen we op 38 jaren. Het is waarschijnlijk dat Jozua beide koningen (of tenminste een van beiden) langer heeft meegemaakt dan voor de duur van 1 jaar, dus waarschijnlijk is hij ook langer dan 38 jaren profeet geweest.

In ieder geval heeft Hosea de val van Samaria in 722 meegemaakt. Dit gegeven blijkt belangrijk te zijn als we de boodschap van God via Hosea willen begrijpen.

5. De hoofdpersonen

In het boek Hosea komen we naast Hosea's familieleden de volgende 'hoofdpersonen' tegen.

Israël

Hosea profeteert tegen de leiders en mensen in het 10-stammenrijk, het koninkrijk Israël. Het koninkrijk Israël is ontstaan in 930, toen 10 stammen zich onder leiding van Jerobeam I afsplitsten van het koninkrijk van Rehabeam, de zoon van koning Salomo.

In 879 wordt Samaria de hoofdstad van het 10-stammenrijk.

De zonden van koning Jerobeam I hebben hun stempel gedrukt op het godsdienstige klimaat in het 10-stammenrijk. Ondanks de profetieën van profeten als Elia en Elisa en later ook van Amos en Hosea, bleek het niet mogelijk om het volk Israël terug te brengen bij de gehoorzaamheid aan de Heere. Conform de verbondsafspraken die de Heere met hen gemaakt had, verdween de zegen en

deed de vloek zijn intrede. In 722 valt het doek voor de 10 stammen, als Samaria door de Assyriërs wordt ingenomen en het merendeel van de bewoners wordt gedeporteerd naar andere landen. Tot op vandaag de dag zijn de 10 stammen verstrooid over de hele aarde.

Hosea spreekt in zijn profetieën de 10 stammen niet alleen aan als 'Israël' (28x), maar ook als Efraïm (29x). Met Efraïm wordt in het Oude Testament niet alleen de stam Efraïm bedoeld, maar ook het volk als geheel. Efraïm was de grootste van de 10 stammen; zoals de stam van Juda dat was in het 2-stammenrijk (11:1+3, 12:1, 13:1).

Juda

Het 2-stammenrijk Juda is ook al 'het verkeerde pad opgegaan' (5:10; 8:14; 12:1-3). Op het moment dat de 10 stammen worden weggevoerd, zal voor Juda de straf nog een poos uitblijven. Er zullen nog godvrezende koningen aan het hoofd van de 2 stammen komen te staan (11:12), waardoor de uitvoering van de straf vertraagd wordt. Maar zo'n 130 jaar later is het ook voor Juda zo ver. Jeruzalem wordt verwoest door de Babyloniërs en de bevolking van het 2-stammenrijk wordt (en is ook al in de jaren daarvoor) gedeporteerd naar Babel, waar ze 70 jaar lang in ballingschap zullen blijven.

Assyrië

Ten tijde van het koninkrijk Israël is Assyrië een groeiende wereldmacht. Steeds meer landen worden door de Assyrische koningen onderworpen en schatplichtig gemaakt. In 722 komt Israël in handen van Assyrië. Duizenden mensen worden gedeporteerd. In 701 doet de Assyrische koning Sanherib een poging om Jeruzalem te veroveren. Door ingrijpen van de Heere lukt het hem echter niet om ook het koninkrijk Juda bij zijn gebied te betrekken.

Egypte

In eerste instantie moeten we Egypte zien als een tegenstander van het volk van God. Egypte was in de oudheid een enorme grootmacht, die vaak invallen deed in buurlanden. In 2Kron.12 lezen we bijvoorbeeld over een inval van Farao Sisak in Jeruzalem.

In de tijd waarin Hosea optreedt, lijken de zaken er echter anders voor te staan. Egypte wordt zowel voor Israël als voor Juda een bondgenoot in de strijd tegen grotere machthebbers (2Kon.18:21; Jes.36:6). Egypte kan echter ook geen stand houden tegen de dreiging van het groeiende Assyrië. In 669 worden de Egyptenaren, net als Israël, schatplichtig aan Assyrië. In 650 wordt Egypte echter weer onafhankelijk van Assyrië. Inmiddels is er echter een nieuwe grootmacht in aantocht: Babel. Zo kon het gebeuren dat Egypte en Assyrië zelfs bondgenoten werden in de strijd tegen Babel. De Babyloniërs waren echter niet meer te stuiten. In 612 wordt Ninevé, de hoofdstad van Assyrië, ingenomen en in 609 houdt Assyrië op te bestaan. Egypte houdt de strijd tegen Babel nog iets langer vol, maar in 605 wordt ook Farao Necho verslagen in de slag bij Karchemis.

Hosea veroordeelt heel scherp de houding van Israël ten opzichte van Assyrië en Egypte. Israël zoekt te midden van de dreiging van grootmachten voortdurend steun bij andere grootmachten: Assyrië, Egypte, Syrië (5:13; 7:11; 12:1; 14:3). Zowel Assyrië als Egypte worden echter ook de plaatsen waarheen de 10-stammen gedeporteerd zullen worden (8:13; 9:3; 10:6).

6. De aanklacht

Hoererij

In 1:2 en 6:10 wordt Israëls zonde 'hoererij' genoemd. De Heere benoemt het afvallen van Hem als hoererij. Israël is Zijn eigendom (Ps.135:4); Gods zoon (11:1); Gods oogappel (Deut.32:10). Hosea kan zich, vanwege zijn eigen huwelijk met de ontrouwe Gomer, maar al te goed voorstellen hoe de Heere de ongehoorzaamheid van Israël ervaart.

Het volk en de leiders

In 4:1-10 worden een aantal concrete aanklachten genoemd.

- 1 Hooft des HEEREN woord, gij kinderen Israëls! want de HEERE heeft een twist (rechtsgeding) met de inwoners des lands, omdat er geen trouw, en geen weldadigheid (liefde), en geen kennis van God in het land is;
- 2 Maar vloeken en liegen, en doodslaan (moord), en stelen, en overspel doen (echtbreken); zij breken door (men pleegt geweld), en bloedschulden raken aan bloedschulden (bloedbad volgt op bloedbad).
- 3 Daarom zal het land treuren (daarom treurt het land), en een iegelijk, die daarin woont, kwelen (verkwijnen), met het gedier des velds, en met het gevogelte des hemels; ja, ook de vissen der zee zullen weggeraapt worden (omkomen).

Dit gedeelte borduurt voort op de eerste drie hoofdstukken en beschrijft wat Gods reactie is op de situatie waarin het volk Israël verkeert. In plaats van trouw, liefde en kennis van God regeren er extreme zonden in het land. De gevolgen zijn groot, niet alleen voor de mensen, maar ook voor het land en de dieren. Hier zien we het principe van zegen en vloek in werking gaan (Deut.28:1,2,15). Door zonde verdwijnt de zegen.

- 4 Doch niemand twiste noch bestraffe iemand (laat niemand een aanklacht inbrengen en laat niemand een terechtwijzing uiten / elkaar tot verantwoording roepen); want uw volk is als die met den priester twisten (aangezien Mijn aanklacht tegen u geldt, o priester).
- 5 Daarom zult gij vallen bij dag (op klaarlichte dag zul je struikelen), ja, zelfs de profeet zal met u vallen bij nacht ('s nachts sleep je een profeet mee in je val); en Ik zal uw moeder uitroeien (laten omkomen).
- 6 Mijn volk is uitgeroeid (gaat te gronde), omdat het zonder kennis is; dewijl gij de kennis verworpen hebt, heb Ik u ook verworpen (verwerp Ik u), dat gij Mij het priesterambt niet zult bedienen; dewijl gij de wet uws Gods vergeten hebt, zal Ik ook uw kinderen (zonen) vergeten.
- 7 Gelijk zij meerder geworden zijn, also hebben zij tegen Mij gezondigd (Hoe talrijker ze werden, des te meer zondigden ze tegen Mij); Ik zal hunlieder eer (aanzien) in schande veranderen.
- 8 Zij eten de zonde Mijns volks (van de zonde van Mij volk eten zij), en verlangen, een ieder met zijn ziel, naar hun ongerechtigheid (en op zijn ongerechtigheid zetten zij hun zinnen).

Na het aankaarten van de zonden van het volk in het algemeen (hoofdstuk 1-3), richt de Heere Zich speciaal tegen de priesters. Hun taken waren: offeren (verzoening), bidden, zegenen, onderwijs geven uit de Thora, raad geven aan mensen, helpen bij de juiste uitoefening van de eredienst. Zij vertegenwoordigden en symboliseerden de verzoening tussen God en mensen en fungeerden als medium tussen het volk en God; een uiterst belangrijke plaats dus. Lees in 2Kron.29:4-7; 30:2-3 hoever de priesterdienst in Hizkia's dagen in verval was geraakt.

De Heere benadrukt hier dat het volk (mede) te gronde gaat door toedoen van de priesters. Omdat de priesters het volk niet meer voorleven in de kennis en het dienen van God, mist het volk het goede voorbeeld daarvan. De priesters doen juist het tegenovergestelde: ze plukken met plezier de vruchten van het zondige leven van het volk en verrijken zichzelf ten koste van de God van het volk door het zich toe-eigenen van het beste van de offers en het toestaan van tempelprostitutie.

De Heere wil deze priesters niet meer gebruiken en zal hen wegdoen van voor Zijn aangezicht, evenals hun nageslacht. In vers 5 lezen we de straf van God. Zowel de dienst van de verzoening (priesterschap) als die van het Woord (profeten) zullen stoppen.

- 9 Daarom, gelijk het volk, also zal de priester zijn (en het wordt: zo priester, zo volk / Ik zal priesters en volk over één kam scheren); en Ik zal zijn wegen (wangedrag) over hem bezoeken, en zijn handelingen (misdaden) hem vergelden.
- 10 En zij zullen eten, maar niet zat (verzadigd) worden, zullen hoereren (ontucht bedrijven), maar niet uitbreken in menigte (talrijk worden / zich voortplanten); want zij hebben nagelaten den HEERE in acht te nemen (te vereren).

De Heere zal zowel het volk als de priesters gaan straffen. Beiden hebben zij God verlaten en ze stimuleren elkaar in het voortgaan in de zonde. Hij zal hen alle zegen gaan ontnemen.

7. Gods reactie

Oproep tot bekering

In 12:6 en 14:1-3 vinden we een oproep tot bekering. Vooral de oproep in 14:1-3 is indrukwekkend.

- 1 Bekeer u, o Israël! tot den HEERE, uw God, toe; want gij zijt gevallen (gestruikeld) om uw ongerechtigheid.
- 2 Neem deze woorden met u (Kom met woorden van schuldbelijdenis), en bekeer u tot den HEERE; zeg tot Hem: Neem weg alle ongerechtigheid (Vergeef de ongerechtigheid geheel en al), en geef het goede (en wees genadig), zo zullen wij betalen de varren onzer lippen (wij bieden als offerstieren de belijdenis van onze lippen).
- 3 Assur zal ons niet behouden (verlossen), wij zullen niet rijden op paarden (op paarden en strijdwegens zullen we niet meer vertrouwen), en tot het werk onzer handen niet meer zeggen: Gij zijt onze God. Immers zal een wees bij U ontfermd worden (want van U verkrijgt de wees barmhartigheid).

Aan het slot van Hosea lezen we nog één keer de oproep tot bekering. De Heere gaat zelfs zo ver dat Hij het volk de woorden in de mond legt waarmee ze zich tot Hem kunnen wenden. We lezen hier een instructie voor schuldbelijdenis. De Heere zegt het hen als het ware voor, misschien wel vanwege het simpele feit dat waar de kennis van God verdwijnt, ook de kennis 'over de weg terug' verdwenen is. Ik moet denken aan Jer.3:13 en 22, waar iets dergelijks beschreven wordt. God zegt daar tegen Juda, wat inmiddels in een vergelijkbare situatie als Israël geraakt is (Jer.5:7-9), dat Hij hen genadig wil zijn. Hij legt hen de woorden in de mond waarmee ze Zijn genade over zich kunnen afroepen: 'Alleen, ken uw ongerechtigheid...'; en in vers 22: 'Zie, hier zijn wij, wij komen tot U, want U bent de Heere onze God'.

Prachtig is de uitspraak: '...wij bieden als offerstieren de belijdenis onzer lippen'. God ziet uit naar liefde en naar de kennis van Hem (6:6) en niet naar vormendienst. Het volk wat tot inkeer komt zal Hem geen tastbare brandoffers brengen, maar de (schuld)belijdenis van hun lippen zal hun offer voor God zijn.

In vers 3 lezen we over de houding van het volk om te vertrouwen op Assyrië (zie ook 7:11). Men zoekt steun bij deze grootmacht in de strijd tegen de Syriërs. Het wrange is, dat uiteindelijk de Assyriërs geen medestanders, maar tegenstanders bleken te zijn, die het oordeel van God over Israël hebben uitgevoerd.

Dat er geen enkele reden is om op iemand anders dan op God te vertrouwen, blijkt uit de uitspraak '...want van U krijgt een wees barmhartigheid'. Als God Zich al ontfermt over hulpeloze wezen; zou Hij dat dan niet veel meer doen over Zijn volk, Zijn liefste.

Wat moet ik met jullie beginnen?

De Heere laat Zich in het hart kijken als Hij in 6:4-6 zegt: 'Wat moet ik met jullie beginnen?' Is er dan niets wat de 10 stammen kan bewegen om terug te keren tot de Heere?

- 4 Wat zal Ik u (aan)doen (Wat moet ik met je beginnen), o Efraïm! wat zal Ik u (aan)doen, o Juda! dewijl uw weldadigheid (liefde) is als een morgenwolk, en als een vroegkomende dauw, die heengaat.
- 5 Daarom heb ik hen behouden door de profeten (daarom heb ik er door de profeten op ingehouden); Ik heb ze (hen: *het volk*) gedood door de redenen Mijnsmonds; en uw oordelen zullen voortkomen aan het licht (de oordelen over u waren een doorbrekend licht / zo brak het licht van Mijn recht door).
- 6 Want ik heb lust tot weldadigheid (liefde), en niet tot offer (slachtoffer); en tot de kennis Gods, meer dan tot brandofferen.

Het volk toont oppervlakkige liefde naar God toe; liefde als het uitkomt. God verlangt echter naar de liefde van het hart en dat mensen Hem kennen; niets slechts naar vorm. Om dat te bewerken pakt God Zijn volk hard aan. Hij doet dat door de striemende woorden van de profeten en door oordelen. God gaat heel ver om Zijn doel met Zijn volk te bereiken.

Vers 6 doet denken aan Jes.1:11; Mal.1:10 en 1Sam.15:22. Al tegen Israëls eerste koning werd gezegd dat 'gehoorzamen beter is dan slachtoffer'. Zie ook Hos.11:7.

Een strafmaatregel

Als praten niet helpt, dan moet het maar op een andere manier.

- 5:14 Want ik zal Efraim zijn als een felle leeuw, en den huize van Juda als een jonge leeuw; Ik, Ik zal verscheuren en henengaan; Ik zal wegvoeren (wegnemen), en er zal geen redder zijn (zonder dat iemand redden kan).
- 15 Ik zal henengaan en wederkeren tot Mijn plaats, totdat zij zichzelf schuldig kennen (voelen) en Mijn aangezicht zoeken...

Als Gods waarschuwingen aan Israël niet het gewenste effect hebben, gaat de Heere Zijn volk straffen; Hij ontnemt hen feitelijk alle zegeningen die ze door de verbintenis met Hem ontvangen hadden. Concreet loopt dit uit op de wegvoering van de tien stammen naar Assyrië en Egypte. De Heere kan op het moment van 'schrijven' niets voor Israël doen, totdat zij zich schuldig voelen.

In Hos.2:5-6 lezen we iets dergelijks. God gaat Zijn volk 'tegenwerken', opdat het volk uiteindelijk zal ontdekken dat het veel beter is om terug te keren tot Hem. Hierin zien we, naast de straf, een bevestiging van Gods liefde. De straf is niet het einddoel, maar een middel.

Ook in de tijd waarin wij leven is deze verstrooiing nog een feit. De 10 stammen zijn opgegaan in de volkerenmassa.

8. Een verwarrende volgorde

De boodschap van het boek Hosea als geheel roept verwarring op. De boodschap lijkt niet eenduidig te zijn.

Eenzijds is er de oproep om terug te keren tot God en zijn dienst (12:6, 14:1-2). Anderzijds zegt die zelfde God dat Hij hen zal straffen (5:14; 4:9-10).

Eenzijds wordt er gesproken over Gods toorn, die het volk zat treffen (5:14). Anderzijds wordt er gesproken over Gods ontferming (14:4).

Eenzijds is er de oproep tot bekering (12:6). Anderzijds wordt duidelijk dat God hen zelf zal bekeren (14:1-3 en 4-8).

Weet God niet meer wat Hij wil en buitelen daarom de oplossingen over elkaar heen? Dat mensen ten einde raad zijn en zo gaan reageren, is mogelijk. Maar bij de Heere God is zoiets niet mogelijk.

De verklaring voor deze vermeende tegenstrijdigheid is dat de informatie in dit bijbelboek niet chronologisch geordend is. Boodschappen uit verschillende perioden uit Hosea's bediening wisselen elkaar af. Al eerder werd duidelijk dat Hosea zowel de tijd van waarschuwen heeft meegemaakt, maar ook de tijd dat de straf werd uitgevoerd (de val van Samaria) en waarschijnlijk ook nog daarna heeft geprofeteerd.

We kunnen de volgorde van de perioden waarop de diverse profetieën betrekking hebben alleen verstaan als we ook gegevens uit ander profetenboeken en bijbelse passages over Israëls herstel hierbij betrekken. Zo ontstaat een duidelijk beeld van de aanpak die de Heere God heeft toegepast.

- Zijn enorme geduld met dit volk en de vele kansen die ze honderden jaren lang gekregen hebben.
- De waarschuwingen van de profeten, met als doel terugkeer tot de Heere.
- De oordeelsaankondigingen omdat het volk onbekeerlijk blijkt te zijn.
- Voorzeggingen over de toekomst, waarin de Heere het volk zal herstellen.

9. Israëls bekering

Vooruitblik naar de tijd van herstel

De bekering van het volk Israël is een vaak voorkomend thema in de boeken van de profeten.

- Jesaja 11-12. Lees met name 12:1-3.
- Jeremia 30-31. Lees met name 31:18-20.
- Ezechiël 36-37.
- Amos 9:11-15
- Micha 6:18-20

Ook Hosea spreekt hierover in een aantal passages.

Hoofdstuk 5:15-6:3

Het boek Hosea maakt duidelijk dat God tot het uiterste gegaan is om Zijn volk terug te roepen van het 'verkeerde pad'. De instructie voor schuldbelijdenis werd hen zelfs in de mond gelegd (14:2); klaar om na te zeggen, maar het heeft niet het effect gehad waarop God hoopte. God besluit Zijn volk te gaan tuchtigen (5:14). Daarna zal het volk wel tot deze erkenning en het dienen van de Heere komen en de schuld voor God belijden. De Heere wacht op het moment, waarop Hij hen zal opnieuw zal aannemen en genezen. Voor Zijn toorn zal dan geen plaats meer zijn (14:1-3). Het zal een periode van definitief herstel zijn. Over dit herstel wordt gesproken in 5:15-6:3.

5:15 Ik zal henengaan en wederkeren tot Mijn plaats, totdat zij zichzelf schuldig kennen (voelen) en Mijn aangezicht zoeken; als hun bange zal zijn (wanneer het hun bang te moede is), zullen zij Mij vroeg zoeken (zullen zij verlangend naar Mij uitzien).

6:1 Komt en laat ons wederkeren tot den HEERE, want Hij heeft verscheurd, en Hij zal ons genezen (helen); Hij heeft geslagen, en Hij zal ons verbinden.

2 Hij zal ons na twee dagen levend maken (doen herleven); op den derden dag zal Hij ons doen verrijzen (oprichten), en wij zullen voor Zijn aangezicht leven.

3 Dan zullen wij kennen, wij zullen vervolgen (ernaar jagen), om den HEERE te kennen; Zijn uitgang is bereid als de dageraad (Zo zeker als de dageraad is Zijn opgang); en Hij zal tot ons komen als een regen, als de spade (late) regen en vroege regen des lands.

De woorden uit hoofdstuk 6 sluiten aan op de laatste verzen van hoofdstuk 5. Dat wordt duidelijk door het woord 'verscheurd' (5:14; 6:1). Wat in 5:15 nog 'toekomstmuziek' is, wordt in de eerste verzen van hoofdstuk 6 meer gedetailleerd beschreven.

Dit is het moment waarop God wacht om Zijn volk weer genadig te zijn; als ze tot erkenning van hun schuld komen en weer naar Hem gaan terugverlangen, vol vertrouwen in het feit dat Hij Zich over hen zal ontfermen en hen zal helen.

In 6:2 vinden we een prachtige typologische beschrijving van het herstel van Israël. Israël wordt hier vergeleken met de lijdende Knecht, die door God geslagen is en de totale straf op de zonde moest dragen. Na dat volbracht te hebben stond Hij na twee dagen – op de derde dag – op uit de dood en bracht Hij daarmee het overwinningseven op de zonde en de dood. De weg die Jezus Christus ging; die van vernedering en verhoging, van straf en herstel, is ook de weg die Israël zal gaan.

Deze uitleg is geen fantasie, maar wordt ons aangereikt door Hosea zelf. In hoofdstuk 11:1 noemt hij Israël 'de zoon van God'. In Matth.2:15 wordt deze tekst toegepast op Jezus zelf. We zien hier dus een typologische verbinding tussen Israël en Jezus. Het is de vraag in hoeverre Hosea de reikwijdte van zijn uitspraak heeft kunnen peilen, maar dat er een verband ligt, is onomstotelijk. Niet alleen voor alle gelovigen, maar ook voor Zijn volk is Jezus de 'eersteling' van allen die uit de doden opgewekt zullen worden (1Kor.15:20-23) en hun uiteindelijke bestemming zullen bereiken.

Een en ander bij elkaar voegend zouden de 'twee dagen' en de 'derde dag' van 6:2 letterlijk de laatste drie 'dagen' (lees: 'jaren') kunnen zijn van de laatste jaarweek (een periode van 7 kalenderjaren) waarover in Dan.9, 12 en Matth.24:15 en Op.11-12 gesproken wordt. Dit zal een periode zijn waarin het volk Israël vreselijke tijden zal meemaken (zie 'bang' in 5:15; zie Zach.13-14) en die zal uitlopen op hun bekering en bevrijding door de Messias.

Het opnieuw leren kennen van de Heere zal voor Zijn volk zijn als de vroege en late regen. De vroege en late regen waren een voorziening van God; een teken van Zijn zorg voor de gehele oogst (Deut.11:14; Jer.5:24). Deze buien waren buitengewoon welkom, een echte zegen (vgl.Job 29:23). Hier wordt een koppeling gemaakt met Ps.72:6, waar gesproken wordt over de Grote Koning, de Vredevorst, die Zijn volk zal leiden in het Messiaanse rijk. De bekering van het volk Israël luidt deze periode in.

Hoofdstuk 14:4-8

De profetie van Hosea wordt afgesloten met een beschrijving van het herstelde Israël.

4 Ik zal hunlieder afkering (afkerigheid) genezen, Ik zal hen vrijwilliglijk liefhebben; want Mijn toorn is van hem gekeerd (keert zich van hem af).

5 Ik zal Israël zijn als de dauw; hij zal bloeien als de lelie, en hij zal zijn wortelen uitslaan (uitstrekken) als de Libanon.

6 Zijn scheuten (loten) zullen zich uitspreiden (uitlopen), en zijn heerlijkheid zal zijn als des olijfbooms, en hij zal een reuk (geur) hebben als de Libanon.

7 Zij zullen wederkeren, zittende onder zijn schaduw; zij zullen ten leven voortbrengen als koren (zij zullen weer koren verbouwen), en bloeien als de wijnstok; zijn gedachtenis zal zijn als de wijn van Libanon (beroemd als de wijn van Libanon).

8 Efraïm! wat heb Ik meer (nog) met de afgoden te doen? Ik heb hem verhoord, en zal op hem zien; Ik zal hem zijn als een groenende denneboom (cypres); uw vrucht is uit Mij gevonden (aan Mij te danken).

God zelf zal het volk Israël genezen en bekeren van hun afdwaling. Ontelbare waarschuwingen mochten niet baten, maar God zelf kan de grootste barrière nemen (IK zal).

Waar de toorn afgekeerd is (zie 2:14), daar is weer plaats voor de liefde. Zonder twijfel mogen we hier denken aan Jezus Christus, die als Messias voor de zonden van dit volk betaald heeft (Matth.1:21). Deze betaling heeft plaatsgevonden in de periode dat Israël Lo-Ammi was. God is doorgegaan met Zijn werk, terwijl Hij Israël tuchtigde.

De bekering van Israël zal het begin zijn van zegen en voorspoed. Op beeldende wijze wordt dit beschreven, aan de hand van natuurvoorbeelden. Drie keer wordt er gesproken over de Libanon, de vindplaats van de mooiste cederbomen en de plaats waar de lekkerste wijn vandaan komt. Vruchtbaarheid staat symbool voor de geweldige zegen die God zal geven (2:20-21).

Een leven met afgoden valt in het niet bij het volle leven met God (2:5-6). In de nabijheid van God zal er geen plaats meer zijn voor afgoden (2:16). Israël zal mogen leven in de nabijheid van een verhorende God (2:20) Die in gunst op hen neerziet. God zal voor hen zijn als een cypres, die altijd schaduw geeft (het hele jaar door bladdragend).

Aan God alleen is hun vrucht (het leven tot Gods eer) te danken. We zien dit bij hoofdstuk 2 terug in de herhaling van het 'IK zal': God zelf is degene die bekering werkt en de vrucht die daar uit voortkomt.

Hoofdstuk 2:13-22

In Hosea 2 krijgen we een meer gedetailleerde beschrijving aangereikt van de tijd waarin dit alles zal gebeuren. Hosea 2 begint met een beschrijving van de tuchtiging (vers 1-12) en vervolgt met de beschrijving van het herstel (13-22).

13 Daarom, ziet, Ik zal haar lokken, en zal haar voeren in de woestijn; en Ik zal naar haar hart spreken.

14 En Ik zal haar geven haar wijngaarden van daar af, en het dal Achor, tot een deur der hoop; en aldaar zal zij zingen, als in de dagen harer jeugd, en als ten dage, toen zij optoog uit Egypteland.

15 En het zal te dien dage geschieden, spreekt de HEERE, dat gij Mij noemen zult: Mijn Man; en Mij niet meer noemen zult: Mijn Baal!

16 En Ik zal de namen der Baals van haar mond wegdoen; zij zullen niet meer bij hun namen gedacht worden.

17 En Ik zal te dien dage een verbond voor hen maken met het wild gedierte des velds, en met het gevogelte des hemels, en het kruipend gedierte des aardbodems; en Ik zal den boog, en het zwaard, en den krijg van de aarde verbreken, en zal hen in zekerheid doen nederliggen.

18 En Ik zal u Mij ondertrouwen in eeuwigheid; ja, Ik zal u Mij ondertrouwen in gerechtigheid en in gericht, en in goedertierenheid en in barmhertigheden.

19 En Ik zal u Mij ondertrouwen in geloof; en gij zult den HEERE kennen.

20 En het zal te dien dage geschieden, dat Ik verhoren zal, spreekt de HEERE; Ik zal den hemel verhoren, en die zal de aarde verhoren.

21 En de aarde zal het koren verhoren, mitsgaders den most en de olie; en die zullen Jizreël verhoren.

22 En Ik zal ze Mij op de aarde zaaien, en zal Mij ontfermen over Lo-ruchama; en Ik zal zeggen tot Lo-ammi: Gij zijt Mijn volk; en dat zal zeggen: O, mijn God!

Op de volgende bladzijde staat een visualisatie van dit gedeelte.

Zie voor de achtergrond over visualisaties de theorie over de OBT-aanpak.

HOSEA 2 4.7

1-12 Twist van God met Jsraël Niet haat **Man** (1)

Doel v. tuchtiging: verlangen naar **Man** (5-6)

Aanklacht + tuchtiging (7-11):

Koren-most die / wilde dieren / wijnstok

www.hemels-brood.nl

Zegen verdwijnt door ongehoorzaamheid

13-22 God zal Jsraël weer gaan zegenen

13. God gaat Jsraël het hof maken: Loken, leiden in woestijn, tot haar hart spreken

14. God geeft wynngaarden
Dal van Achor zal worden tot deur naar de hoop
L Joz. 7:26. Teken van gestilde toorn. zonde x
Volk zal zingen als in dagen van jeugd - uittocht
L Ex. 15:1

15. In die dagen:
Volk zal Heere: mijn **Man** noemen; niet: mijn Baäl
L echtgenoot/liefde L bezitter/onderwerping

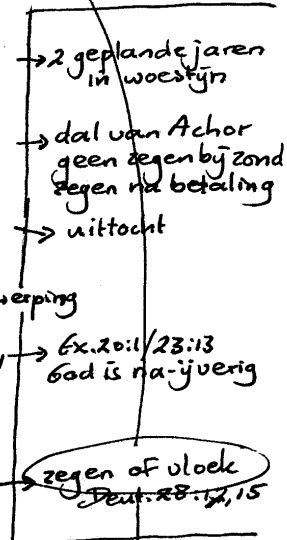
16. God zal namen van Baäls van haar mond wegdoen; hun naam zal niet meer genoemd worden. Hos. 13:4

17. In die dagen:
- Verbond met wilde dieren. (Jes. 11:6-9 / Ezech. 34:25)
- Boogen oorlogstuw weg. (Jes. 2:4 / Ez. 39:10 / Zach. 9:10)
- Veilig wonen. Lev. 25:18 / 26:5-6 / Deut. 12:10 / 33:28
L zegen, als gevolg van gehoorzaamheid

18-19. IK ZAL u ondertrouwen voor eeuwig
IK ZAL u ondertrouwen door gerechtigheid, recht, goedertierenheid, barmhartigheid
IK ZAL u ondertrouwen door trouw Gen. 4:1
en gij zult de Heere kennen → erkennen/bekennen/besefen

20-21. In die dagen: IK ZAL verhooren (reageren, beantwoorden)
IK ZAL hemel verhooren
L zal aarde verhooren
L zal koren, most, olie verhooren
L zal Jsraël verhooren.

22. IK ZAL Jsraël op de aarde zaaien
IK ZAL mij ontfermen over do-Ruchama (1:6)
IK ZAL tegen do-Ammi zeggen: Mijn volk (1:9)
en hij zal zeggen: Mijn God.

Zegen keert terug vanwege gehoorzaamheid

Jsraël =
1:4 IK ZAL vestrooien tuchtiging Jer. 31:10 Zach. 10:9
2:22 IK ZAL zaaien

Rom. 9:25-26. vergelijking: aanneming heidener
1 Petr. 2:9-10. betrekking op koninkrijk-gemeente
L Principe: 1 Petr. 1:9-12

IK ZAL / ZAL IK
50x in Hosea / 38x in hfst. 2
God neemt regie in handen:
→ tuchtiging/bekering/zegening

Opvallend in Hosea 2

- link met woestijnreis. Zie ook: Hos. 8:13, 9:3, 11:1 + 11
→ God pakt de draad weer op bij het begin.
- link met andere profetieën Zie 2:17, 3:5.
→ Belangrijk voor situering 'in die dagen'.
- link met Hosea's privé-leven.
→ Hij heeft Gomer weer terug genomen (Hos. 3)
- link met huwelijk/overspel in de wetgeving
overspel: doodstraf a.h.w. 20:10 / Joh. 8:5. → dood verdienend; ondertouw a.h.w. huwelijk: Deut. 22:23-29. leven ontvangen.

Principes/toepassingen

- IK ZAL: God is altijd de eerste/oorsprong
- 14: waar de zonde weggenomen is, is ook Gods toorn weggenomen.
- woestijnreis-Szenario: God blijft gaan voor Zijn eerste/oorspronkelijke doel
- 16: een radicale breuk met afgoden geen plaats voor dubbelhartigheid
- 22: principe van Gods ontferming, zonder reden of aanspraak.
- Man/kennen: God wil een diepe relatie

10. Om over door te praten

Zonde is hoererie

Zonde doen is Gods liefde versmaden; het is gelijk aan hoererie (1Kor.6:18-20).
Betrek dit gegeven eens op zonde in je eigen leven...

God haat de zonde

In 4:1-2 staat '...geen kennis van God in het land, maar...'

Kennis van God en een leven in zonde sluiten elkaar uit en staan tegenover elkaar.

- Wat doet het met je om hier te lezen over jouw God, die zo heftig reageert op zonde.
Ken je de Heere alleen als een God die de zondaar liefheeft, of ook als een God die zonde haat?
Hoe gezond is je Godsbeeld?
- Weet jij wat zonde is in je leven? Hoe merk je dat?

Afglijden en terugkomen

Een gebrek aan kennis van God doet steeds verder afglijden in zonde.

- De macht van de zonde groeit, naarmate je verder van God af leeft. Herken je dat?
- Wat zou je kunnen doen om dit afglijden te voorkomen?

De weg terug is een weg naar toenemende kennis van God.

- Wat doet jou doorgaans besluiten om te breken met zonde en terug te gaan naar God?
- Betrek het eerste stukje van 4:6 eens op jouw bijbelleesgedrag...

Vermaning

Geestelijke leiders zijn in de eerste plaats mensen die daarvoor door God zijn aangesteld, maar in ruimere zin ook alle gelovigen die dichtbij God leven en hun verantwoordelijkheid nemen om anderen de weg terug naar God te wijzen.

Elkaar weer wijzen op de kennis van God (elkaar vermanen) is heel hard nodig.

- Kun jij deze plaats innemen voor gelovigen en ongelovigen om je heen?
- Ook Hosea heeft deze taak uitgevoerd. Hij heeft daarin ervaren wat alle getuigende gelovigen in meerdere of mindere mate ervaren: het lijden aan het getuigenis. *Leiden* is verbonden met *lijden*. Ben jij daartoe bereid?

Het erkennen van zonde is het begin van de weg terug naar God

Zelf inzien dat je fout bent geweest is een stap die niet overgeslagen kan worden.

- Herken je het mechanisme van zonde – schuldbelijdenis – herstel in je eigen leven?

Gods pedagogiek en onze pedagogiek

Vergelijk Gods pedagogiek (investeren, waarschuwen, straffen, de mogelijkheid tot herstel bieden) eens met de opvoeding in onze dagen. Hoe kunnen we ook hierin terugkeren naar God?

God kan mensen veranderen

Je kunt appèleren wat je wilt, maar uiteindelijk kan alleen God iemand echt veranderen. Ken je daar voorbeelden van? Hoe ga je hiermee om (vasthouden, loslaten)?

Het gebed voor Israëls bekering

Welke plaats neemt het gebed voor de bekering en het herstel van Israël in je gebeden in?

De vrucht van bekering

Na bekering volgt ook de vrucht. Na rechtvaardiging volgt ook de heiliging.

Zowel de bekering als de vrucht daarvan zijn het werk van God zelf.

Lofprijzing

Tot slot: Dit gedeelte (en eigenlijk het hele boek Hosea) zegt eigenlijk meer van God dan van de mens. Wat een geduld heeft onze God. Hij is al onze aanbidding waard.

Namen

Hosea

God redt

Gomer

De volmaakte

Jizreël

‘Ik zal verstrooien’ / ‘Ik zal zaaien’

Lo-Ruchama

Geen ontferming

Lo-Ammi

Niet Mijn-volk

De hoofdpersonen

Israël

Ontstaan in 930

879 Samaria hoofdstad

De zonden van Jerobeam I

Elia en Elisa

Amos en Hosea

722 val van Samaria

Deportatie

Verstrooiing

Efraïm - 10 stammen

Juda - 2 stammen

Juda

130 jaar langer de tijd

Straf uitgevoerd door Babel

Assyrië

Groeiende wereldmacht

Bedreiging - Jona

Egypte

Tegenstander

Bondgenoot

Plaats van straf

Indeling Schriftprofeten

Voor de ballingschap	Tijdens de ballingschap	Na de ballingschap
<i>Schriftprofeten van Israël</i>	<i>Schriftprofeten van Israël</i>	<i>Schriftprofeten van Israël</i>
1. Jona	Geen	Geen
2. Amos		
3. Hosea		
<i>Schriftprofeten van Juda</i>	<i>Schriftprofeten van Juda</i>	<i>Schriftprofeten van Juda</i>
1. Obadja	1. Ezechiël	1. Haggai
2. Joël	2. Daniël	2. Zacharia
3. Jesaja		3. Maleachi
4. Micha		
5. Nahum		
6. Habakuk		
7. Zefanja		
8. Jeremia		

Tijdtabel

10-stammenrijk		2-stammenrijk		Gebeurtenis
<i>Profeten</i>	<i>Koningen</i>	<i>Koningen</i>	<i>Profeten</i>	
800			Joël	
790			810-750	
780	Jerobeam II			
770	781-753	Uzzia		
760		(= Azaria) 767-740		
750	Jona, Amos			
740	Hosea			
730	min.753-716	Jotam 740-732	Micha	722 Samaria veroverd door Assyriërs.
720	Zacharia 753-752	Achaz 732-716	Jesaja	Deportatie 10 stammen.
	Sallum 752	Hizkia	742-700	Israël schatplichtig aan Assyrië
	Menahem 752-742	716-687		701 Belegering van Jeruzalem door Sanherib
	Pekahia 742-740			669 Egypte onderworpen door en schatplichtig aan Assyrië
	Pekah 740-732			
	Hosea 731-722			
710				
700				
690				
680				
670				
660				
650			Nahum	650 Egypte onafhankelijk
640			664-612	
630				
620			Zefanja	626 Babel onafhankelijk
			640	612 Babyloniërs en Meden veroveren Ninevé.
				609 Egypte komt Assyrië te hulp tegen Babel.
610			Habakuk	609. Einde Assyrische rijk.
			605	605 Babel verslaat Egypte
600			Obadja	587 Val van Jeruzalem
590			587	Laatste wegvoering 2 stammen naar Babel.
580				
			Jeremia	
			621-580	
570				

Tekstpassages

4:1-10

1 Hoort des HEEREN woord, gij kinderen Israëls! want de HEERE heeft een twist (rechtsgeding) met de inwoners des lands, omdat er geen trouw, en geen weldadigheid (liefde), en geen kennis van God in het land is;

2 Maar vloeken en liegen, en doodslaan (moord), en stelen, en overspel doen (echtbreken); zij breken door (men pleegt geweld), en bloedschulden raken aan bloedschulden (bloedbad volgt op bloedbad).

3 Daarom zal het land treuren (daarom treurt het land), en een iegelijk, die daarin woont, kwelen (verkwijnen), met het gedierte des velds, en met het gevogelte des hemels; ja, ook de vissen der zee zullen weggeraapt worden (omkomen).

4 Doch niemand twiste noch bestraffe iemand (laat niemand een aanklacht inbrengen en laat niemand een terechtwijzing uiten / elkaar tot verantwoording roepen); want uw volk is als die met den priester twisten (aangezien Mijn aanklacht tegen u geldt, o priester).

5 Daarom zult gij vallen bij dag (op klaarlichte dag zul je struikelen), ja, zelfs de profeet zal met u vallen bij nacht ('s nachts sleep je een profeet mee in je val); en Ik zal uw moeder uitroeien (laten omkomen).

6 Mijn volk is uitgeroeid (gaat te gronde), omdat het zonder kennis is; dewijl gij de kennis verworpen hebt, heb Ik u ook verworpen (verwerp Ik u), dat gij Mij het priesterambt niet zult bedienen; dewijl gij de wet uws Gods vergeten hebt, zal Ik ook uw kinderen (zonen) vergeten.

7 Gelijk zij meerder geworden zijn, alzo hebben zij tegen Mij gezondigd (Hoe talrijker ze werden, des te meer zondigden ze tegen Mij); Ik zal hunlieder eer (aanzien) in schande veranderen.

8 Zij eten de zonde Mijns volks (van de zonde van Mij volk eten zij), en verlangen, een ieder met zijn ziel, naar hun ongerechtigheid (en op zijn ongerechtigheid zetten zij hun zinnen).

9 Daarom, gelijk het volk, alzo zal de priester zijn (en het wordt: zo priester, zo volk / Ik zal priesters en volk over één kam scheren); en Ik zal zijn wegen (wangedrag) over hem bezoeken, en zijn handelingen (misdaden) hem vergelden.

10 En zij zullen eten, maar niet zat (verzadigd) worden, zullen hoereren (ontucht bedrijven), maar niet uitbreken in menigte (talrijk worden / zich voortplanten); want zij hebben nagelaten den HEERE in acht te nemen (te vereren).

14:1-3

1 Bekeer u, o Israëel! tot den HEERE, uw God, toe; want gij zijt gevallen (gestruikeld) om uw ongerechtigheid.

2 Neem deze woorden met u (Kom met woorden van schuldbelijdenis), en bekeer u tot den HEERE; zeg tot Hem: Neem weg alle ongerechtigheid (Vergeef de ongerechtigheid geheel en al), en geef het goede (en wees genadig), zo zullen wij betalen de varren onzer lippen (wij bieden als offerstieren de belijdenis van onze lippen).

3 Assur zal ons niet behouden (verlossen), wij zullen niet rijden op paarden (op paarden en strijdwegens zullen we niet meer vertrouwen), en tot het werk onzer handen niet meer zeggen: Gij zijt onze God. Immers zal een wees bij U ontfermd worden (want van U verkrijgt de wees barmhartigheid).

6:4-6

4 Wat zal Ik u (aan)doen (Wat moet Ik met je beginnen), o Efraïm! wat zal Ik u (aan)doen, o Juda! dewijl uw weldadigheid (liefde) is als een morgenwolk, en als een vroegkomende dauw, die heengaat.

5 Daarom heb Ik hen behouwen door de profeten (daarom heb Ik er door de profeten op ingehouwen); Ik heb ze (hen: *het volk*) gedood door de redenen Mijnsmonds; en uw oordelen zullen voortkomen aan het licht (de oordelen over u waren een doorbrekend licht / zo brak het licht van Mijn recht door).

6 Want Ik heb lust tot weldadigheid (liefde), en niet tot offer (slachtoffer); en tot de kennis Gods, meer dan tot brandofferen.

5:14-15

14 Want Ik zal Efraim zijn als een felle leeuw, en den huize van Juda als een jonge leeuw; Ik, Ik zal verscheuren en henengaan; Ik zal wegvoeren (wegnemen), en er zal geen redder zijn (zonder dat iemand redden kan).

15 Ik zal henengaan en wederkeren tot Mijn plaats, totdat zij zichzelf schuldig kennen (voelen) en Mijn aangezicht zoeken...

5:15-6:3

5:15 Ik zal henengaan en wederkeren tot Mijn plaats, totdat zij zichzelf schuldig kennen (voelen) en Mijn aangezicht zoeken; als hun bange zal zijn (wanneer het hun bang te moede is), zullen zij Mij vroeg zoeken (zullen zij verlangend naar Mij uitzien).

6:1 Komt en laat ons wederkeren tot den HEERE, want Hij heeft verscheurd, en Hij zal ons genezen (helen); Hij heeft geslagen, en Hij zal ons verbinden.

2 Hij zal ons na twee dagen levend maken (doen herleven); op den derden dag zal Hij ons doen verrijzen (oprichten), en wij zullen voor Zijn aangezicht leven.

3 Dan zullen wij kennen, wij zullen vervolgen (ernaar jagen), om den HEERE te kennen; Zijn uitgang is bereid als de dageraad (Zo zeker als de dageraad is Zijn opgang); en Hij zal tot ons komen als een regen, als de spade (late) regen en vroege regen des lands.

14:4-8

4 Ik zal hunlieder afkering (afkerigheid) genezen, Ik zal hen vrijwilliglijk liefhebben; want Mijn toorn is van hem gekeerd (keert zich van hem af).

5 Ik zal Israel zijn als de dauw; hij zal bloeien als de lelie, en hij zal zijn wortelen uitslaan (uitstrekken) als de Libanon.

6 Zijn scheuten (loten) zullen zich uitspreiden (uitlopen), en zijn heerlijkheid zal zijn als des olijfbooms, en hij zal een reuk (geur) hebben als de Libanon.

7 Zij zullen wederkeren, zittende onder zijn schaduw; zij zullen ten leven voortbrengen als koren (zij zullen weer koren verbouwen), en bloeien als de wijnstok; zijn gedachtenis zal zijn als de wijn van Libanon (beroemd als de wijn van Libanon).

8 Efraim! wat heb Ik meer (nog) met de afgoden te doen? Ik heb hem verhoord, en zal op hem zien; Ik zal hem zijn als een groenende denneboom (cypres); uw vrucht is uit Mij gevonden (aan Mij te danken).

2:13-22

13 Daarom, ziet, Ik zal haar lokken, en zal haar voeren in de woestijn; en Ik zal naar haar hart spreken.

14 En Ik zal haar geven haar wijngaarden van daar af, en het dal Achor, tot een deur der hoop; en aldaar zal zij zingen, als in de dagen harer jeugd, en als ten dage, toen zij optoog uit Egypteland.

15 En het zal te dien dage geschieden, spreekt de HEERE, dat gij Mij noemen zult: Mijn Man; en Mij niet meer noemen zult: Mijn Baal!

16 En Ik zal de namen der Baals van haar mond wegdoen; zij zullen niet meer bij hun namen gedacht worden.

17 En Ik zal te dien dage een verbond voor hen maken met het wild gedierte des velds, en met het gevogelte des hemels, en het kruipend gedierte des aardbodems; en Ik zal den boog, en het zwaard, en den krijg van de aarde verbreken, en zal hen in zekerheid doen nederliggen.

18 En Ik zal u Mij ondertrouwen in eeuwigheid; ja, Ik zal u Mij ondertrouwen in gerechtigheid en in gericht, en in goedertierenheid en in barmhartigheden.

19 En Ik zal u Mij ondertrouwen in geloof; en gij zult den HEERE kennen.

20 En het zal te dien dage geschieden, dat Ik verhoren zal, spreekt de HEERE; Ik zal den hemel verhoren, en die zal de aarde verhoren.

21 En de aarde zal het koren verhoren, mitsgaders den most en de olie; en die zullen Jizreël verhoren.

22 En Ik zal ze Mij op de aarde zaaien, en zal Mij ontfermen over Lo-ruchama; en Ik zal zeggen tot Lo-ammi: Gij zijt Mijn volk; en dat zal zeggen: O, mijn God!

Visualisatie 2:13-22

HOSEA 2

4:1

1-12 Twist van God met Israël Niet haaf Man/1)

Doel v. tuchting: verlangen naar **Man (5-6)**

Aanklacht + tuchting (7-11):

Koren-most die / wilde dieren / wijnstok

www.hemels-brood.nl

Zegen verdwijnt door ongehoorzaamheid

13-22 God zal Israël weer gaan zegenen

x 13. God gaat Israël het hof maken:
Lokken, leiden in woestijn, tot haar hart spreken

→ 2 geplande jaren in woestijn

x 14. God geeft wingaarden

Dal van Achor zal worden tot deur naar de hoop
L Joz. 7:26. Teken van gestilde toorn. zonde x
Volk zal zingen als in dagen van jeugd - uittocht
L Ex. 15:1

→ dal van Achor geen zegen bij zonde zegen na betaling
→ uittocht

x 15. In die dagen:

Volk zal Heere: mijn **Man** noemen: niet: mijn Baäl
L echtgenoot / liefde L bezitter / onderwerping

x 16. God zal namen van Baäls van haar mond wegdoen;
hun naam zal niet meer genoemd worden. Hos. 13:4

→ Ex. 20:1 / 23:13 God is na-ijverig

x 17. In die dagen:

- Verbond met wilde dieren. (Jes. 11:6-9 / Ezech. 34:25)
- Boogen oorlogstuig weg. (Jes. 2:4 / Ez. 39:9-10 / Zach. 9:10)
- Veilig wonen. Lev. 25:18 / 26:5-6 / Deut. 12:10 / 33:28
L zegen, als gevolg van gehoorzaamheid

→ zegen of vloek Deut. 28:12, 15

x 18-19. IK ZAL u ondertrouwen voor eeuwig
IK ZAL u ondertrouwen door gerechtigheid, recht, goedertierenheid, barmhartigheid
IK ZAL u ondertrouwen door trouw Gen. 4:1
en gij zult de Heere kennen → erkennen / bekennen / beloven

x 20-21. In die dagen: IK ZAL verhoren (reageren, beantwoorden)

IK ZAL hemel verhoren
L zal aarde verhoren
L zal koren, most, olie verhoren
L zal Jizreël verhoren.

Zegen keert terug vanwege gehoorzaamheid

x 22. IK ZAL Jizreël op de aarde zaaien

IK ZAL mij ontfermen over do-Ruchama (1:6)

IK ZAL tegen do-Ammi zeggen: mijn volk (1:9)

en hij zal zeggen: mijn God.

Jizreël =
1:4 IK ZAL verstrooien
tuchting Jer. 31:10
Zach. 10:9
2:22 IK ZAL zaaien

✓ 'IK ZAL / ZAL IK'

50x in Hosea / 38x in hfst. 2
God neemt regie in handen:
→ tuchting / bekering / zegening

Rom. 9:25-26. vergelijking: aanneming heidener
1 Petr. 2:9-10. betrekking op koninkrijk-gemeente
L Principe: 1 Petr. 1:9-12

Opvallend in Hosea 2

- Link met woestijnreis. Zie ook: Hos. 8:13, 9:3, 11:1 + 11
→ God pakket de draad weer op bij het begin.
- link met andere profetieën zie 2:17, 3:5.
→ Belangrijk voor situering 'indie dagen'.
- link met Hosea's privé-leven.
→ Hij heeft Gomer weer terug genomen (Hos. 3)
- link met huwelijk / overspel in de wetgeving
overspel: doodstraf Lev. 20:10 / Joh. 8:5. → dood verdiend; leven ontvangen.
ondertrouw z.h.w. huwelijk: Deut. 22:23-29.

Principes / toepassingen

- IK ZAL: God is altijd de eerste/boersprong
- 14: waar de zonde weggenomen is, is ook Gods toorn weggenomen.
- woestijnreis-scenario: God blijft gaan voor Zyn eerste/boersprong elijke doe
- 16: een radicale breuk met afgoden geen plaats voor dubbelhartigheid
- 22: principe van Gods ontferming, zonder reden of aanspraak.
- Man/kennen: God wil een diepe relatie